

Sygn. akt *XVII AmE 246/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Maciej Kruszyński</i>

po rozpoznaniu 24 maja 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **we F. (Niemcy) wykonująca działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach (...) GmbH spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oddział w Polsce**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 10 sierpnia 2020 roku, nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) mit beschränkter H. we F. (Niemcy) wykonująca działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach (...) GmbH spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oddział w Polsce na rzecz Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Maciej Kruszyński

Sygn. akt *XVII AmE 246/20*

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 sierpnia 2020 r., Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r. Nr 133 poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 1 października 2019 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy (...) mit beschränkter H. numer w Rejestrze Handlowym (...), prowadzonym przez Sąd Rejonowy we Frankfurcie nad Menem: (...), pod adresem: M. L. (...), (...) F., Niemcy, wykonującemu działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce numer w rejestrze przedsiębiorców

(KRS): (...), pod adresem: Al. (...), (...)-(...) W., kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł:

1. (...) mit beschränkter H. z siedzibą we F. wykonujący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W. w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do punktu poboru energii (...) nr: (...) zlokalizowanego pod adresem: W. (...), ul. (...) naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.
2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 4 251,00 zł.
3. (...) mit beschränkter H. z siedzibą we F. wykonujący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W. w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do punktu poboru energii (...) nr: (...) zlokalizowanego pod adresem: W. (...), ul. (...) naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.
4. Za działanie wymienione w punkcie 3 wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 2 071,00 zł.
5. (...) mit beschränkter H. z siedzibą we F. wykonujący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W. w dniu 10 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do punktu poboru energii (...) nr: (...) zlokalizowanego pod adresem:(...)(...), ul. (...) naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.
6. Za działanie wymienione w punkcie 5 wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 59,00 zł.
7. (...) mit beschränkter H. z siedzibą we F. wykonujący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W. w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do punktu poboru energii (...) nr: (...) zlokalizowanego pod adresem:W. (...), ul. (...) naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.
8. Za działanie wymienione w punkcie 7 wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 3 711,00 zł.
9. (...) mit beschränkter H. z siedzibą we F. wykonujący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W. w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do punktu poboru energii zlokalizowanego pod adresem: G. (...), ul. (...) naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.
10. Za działanie wymienione w punkcie 9 wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 18 432,00 zł.
11. Łącznie za działania wymienione w punktach 1, 3, 5, 7 i 9 wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 28 524,00 zł.
12. Umożliżył postępowanie administracyjne w pozostałej części, dotyczącej punktu poboru energii elektrycznej odbiorcy (...) mit beschränkter H. z siedzibą we F. wykonującemu działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W. zlokalizowanego w W., Plac (...) (...), kod (...): (...).

Strona powodowa zaskarżyła ww. decyzję. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

1. art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. - poprzez uznanie, że Powód podlega karze pieniężnej, gdyż nie zastosował się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych na podstawie art. 11d ust. 3 p.e., podczas gdy Powód nie przekroczył żadnych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11d ust. 3 p.e., a więc nie podlega karze, które to naruszenie Prezesa było skutkiem przyjęcia przez niego, iż ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., który to przepis nie jest sankcjonowany przez art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., są jednocześnie ograniczeniami w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wprowadzonymi na podstawie art. 11d ust. 3 p.e., który już jest sankcjonowany przez art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., a zatem za przekroczenie pierwszej z wymienionych kategorii ograniczeń może zostać wymierzona kara na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a, przy czym powyższa konkluzja Prezesa jest błędna w szczególności z następujących przyczyn:

a. art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, a art. 11d ust. 3 p.e. - ograniczeń w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej, które to procesy są odmienne od siebie, a więc wskazane ograniczenia nie pokrywają się i nie sposób twierdzić o ich tożsamości,

b. stanowisko o tym, że przekroczenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. nie podlega sankcjonowaniu przez art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. zostało zaprezentowane w 30 przytoczonych w uzasadnieniu wyrokach Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

c. nawet gdyby uznać za hipotetycznie możliwą interpretację, zgodnie z którą przekroczenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. podlega sankcjonowaniu przez art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., to przyjęcie takiej interpretacji jest niedopuszczalne ze względu na art. 11 ust. 1 ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców i art. 7a § 1 k.p.a., nakazującymi rozstrzygnięcie wątpliwości prawnych na korzyść Powoda,

2. naruszenie art. 11 ust. 1 ustawy z 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców i art. 7a § 1 k.p.a. - poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść Powoda wątpliwości prawnych co do faktu sankcjonowania przez art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. przekroczenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.,

3. naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. - poprzez nieprawidłowe rozpatrzenie materiału dowodowego, polegające na tym, że Prezes przyjął w Skarżonej Decyzji, iż przekroczenie odnośnie do (...) punktu poboru energii elektrycznej w dniu 10 sierpnia 2015 r. wyniosło 4,9662 MW, a 11 sierpnia 2015 r. - 1,778 MW, podczas gdy zgodnie z dołączonym do pisma Prezesa z 1 października 2019 r. dokumentem pt. „Pobór mocy i ustalony poziom ograniczeń odbiorcy w dniach 10-31 sierpnia 2015 r.” sporządzonym przez właściwego operatora, wskazane przekroczenia wyniosły 4,43580 MW i 1,12780 MW odpowiednio, czyli łącznie o ok. 9% mniej.

Wobec powyższego, wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie jej pkt 1-11 oraz zasądzenie od Prezesa na rzecz Powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A. z siedzibą w K. (dalej: (...)), pełniące funkcję Operatora Systemu Przesyłowego (dalej: OSP) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości spowodowanych wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt

16d ustawy – Prawo energetyczne i wprowadziły od godziny 10:00 ograniczenie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. /okoliczność bezsporna/

Dnia 10 sierpnia 2015 roku (...) S.A. powiadomiły Ministra Gospodarki o wystąpieniu zagrożenia, podjętych działaniach oraz zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. /okoliczność bezsporna/

Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 roku wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136, wprowadzając ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 roku od godziny 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 roku do godziny 24:00. /okoliczność bezsporna/

W okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r. przedsiębiorca był odbiorcą energii elektrycznej dostarczanej do obiektów w następujących lokalizacjach:

1.1. W. (...), ul. (...)

kod (...): (...)

1.2. W. (...), ul. (...)

kod (...): (...)

- dostarczanej przez innogy (...) sp. z o.o. na podstawie Umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji nrr (...) r. z dnia 1 marca 2013 r. wraz z aneksami.

2. (...), Plac (...) (...),

kod (...): (...)

- dostarczanej przez innogy (...) sp. z o.o. na podstawie Umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji nr (...) z dnia 3 listopada 2014 wraz z aneksami,

3.1. W. (...), ul. (...)

kod (...): (...)

3.2. W. (...), ul. (...)

kod (...): (...)

- dostarczanej przez innogy (...) sp. z o.o. na podstawie Umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji nr HS-B/216/2013 r. z dnia 1 marca 2013 r. wraz z aneksami,

4. (...) - 391, ul. (...) (obiekt (...) Centrum – (...))

– dostarczanej przez (...) S.A. na podstawie Umowy kompleksowej nr (...) z dnia 1 stycznia 2012 r.

Dowód: - Umowa kompleksowa sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji nr (...) r. z dnia 1 marca 2013 r., k. 46 akt adm.

- Umowa kompleksowa sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji nr (...) z dnia 3 listopada 2014 r., k. 72 akt adm.

- Umowa kompleksowa sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnienia świadczenia usług dystrybucji nr (...) r. z dnia 1 marca 2013 r., k. 91 akt adm.

- Umowa kompleksowa nr (...) z dnia 1 stycznia 2012 r., k. 252 akt adm.

(...) przedstawił Prezesowi URE zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. W oparciu o powyższe dane zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do ww. punktów poboru energii elektrycznej.

Dowód: Załącznik nr 1-6 do pisma Prezesa URE z 1 października 2019 r., k. 3-14 akt adm.

Pismem z dnia 1 października 2019 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i wezwał go do złożenia wyjaśnień.

Dowód: Zawiadomienie z 1 października 2019 r., k. 1 akt. adm.

W planie dopuszczalnego poboru mocy elektrycznej obowiązującym od 10 do 31 sierpnia 2015 r. została ustalona wielkość dopuszczalnego poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania dla obiektu zlokalizowanego:

• **w W. przy ul. (...), (Nr (...): (...))**

Dopuszczalny poziom poboru mocy bezpiecznej dla 20 stopnia zasilania wynosił – 0,125 MW. Z kolei dopuszczalny pobór mocy w pozostałych stopniach zasilania wynosił - odpowiednio:

dla 11 stopnia – 0,670 MW

dla 12 stopnia – 0,600 MW

dla 13 stopnia – 0,550 MW,

dla 14 stopnia – 0,500 MW

dla 15 stopnia – 0,450 MW,

dla 16 stopnia – 0,400 MW,

dla 17 stopnia – 0,350 MW,

dla 18 stopnia – 0,300 MW,

dla 19 stopnia – 0,200 MW.

Odbiorca przekroczył obowiązujące go – zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii – wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

a) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 1,3618 (MW w godzinie);

b) 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0552 (MW w godzinie);

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył **1,4170** MW w godzinie.

Dowód: k. 1-2 akt adm.

• **w W. przy ul. (...), (Nr (...): (...))**

Dopuszczalny poziom poboru mocy bezpiecznej dla 20 stopnia zasilania wynosił – 0,125 MW. Z kolei dopuszczalny pobór mocy w pozostałych stopniach zasilania wynosił - odpowiednio:

dla 11 stopnia – 0,668 MW

dla 12 stopnia – 0,600 MW

dla 13 stopnia – 0,550 MW,

dla 14 stopnia – 0,500 MW

dla 15 stopnia – 0,450 MW,

dla 16 stopnia – 0,400 MW,

dla 17 stopnia – 0,350 MW,

dla 18 stopnia – 0,300 MW,

dla 19 stopnia – 0,200 MW.

Odbiorca przekroczył obowiązujące go – zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii – wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

a) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,2026 (MW w godzinie);

b) 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,4880 (MW w godzinie);

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 0,6906 MW w godzinie.

Dowód: k. 5-6 akt adm.

• **w W. przy ul. (...) (Nr (...): (...))**

Dopuszczalny poziom poboru mocy bezpiecznej dla 20 stopnia zasilania wynosił – 0,125 MW. Z kolei dopuszczalny pobór mocy w pozostałych stopniach zasilania wynosił - odpowiednio:

dla 11 stopnia – 0,642 MW

dla 12 stopnia – 0,600 MW

dla 13 stopnia – 0,550 MW,

dla 14 stopnia – 0,500 MW

dla 15 stopnia – 0,450 MW,

dla 16 stopnia – 0,400 MW,

dla 17 stopnia – 0,350 MW,

dla 18 stopnia – 0,300 MW,

dla 19 stopnia – 0,200 MW.

Odbiorca przekroczył obowiązujące go – zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii – wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

a) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,0198 (MW w godzinie);

Dowód: k. 9-10 akt adm.

- **w W. przy ul. (...) (Nr (...): (...)).**

Dopuszczalny poziom poboru mocy bezpiecznej dla 20 stopnia zasilania wynosił – 0,125 MW. Z kolei dopuszczalny pobór mocy w pozostałych stopniach zasilania wynosił - odpowiednio:

dla 11 stopnia – 0,580 MW

dla 12 stopnia – 0,550 MW

dla 13 stopnia – 0,500 MW,

dla 14 stopnia – 0,450 MW

dla 15 stopnia – 0,400 MW,

dla 16 stopnia – 0,350 MW,

dla 17 stopnia – 0,300 MW,

dla 18 stopnia – 0,250 MW,

dla 19 stopnia – 0,200 MW.

Odbiorca przekroczył obowiązujące go – zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii – wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

a) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,9394 (MW w godzinie);

b) 11 sierpnia 2015 r. łącznie 0,2976 (MW w godzinie);

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył **1,2370** MW w godzinie.

Dowód: k. 11-12 akt adm.

- **W G. przy ul. (...)**

Dopuszczalny poziom poboru mocy bezpiecznej dla 20 stopnia zasilania wynosił – 1,000 MW (ograniczenia dla szczytu rannego w godz. 06:01-14,00 oraz ograniczenia dla szczytu wieczornego w godz. 14:01-22:00). Z kolei dopuszczalny pobór mocy w pozostałych stopniach zasilania wynosił - odpowiednio:

ograniczenia dla szczytu rannego: ograniczenia dla szczytu wieczornego:

dla 11 stopnia **2,000 2,000**

dla 12 stopnia **1,750 1,750**

dla 13 stopnia **1,700 1,700**

dla 14 stopnia **1,600 1,600**

dla 15 stopnia **1,500 1,450**

dla 16 stopnia **1,400 1,350**

dla 17 stopnia **1,300 1,250**

dla 18 stopnia **1,200 1,100**

dla 19 stopnia **1,100 1,000**

Odbiorca przekroczył obowiązujące go – zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii – wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

a) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 4,9662 (MW w godzinie);

b) 11 sierpnia 2015 r. łącznie 1,1778 (MW w godzinie);

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył **6,1440** MW w godzinie.

Dowód: k. 13-14 akt adm.

Powód w poprzednim roku podatkowym osiągnął przychód (przychód netto ze sprzedaży zrównane z nimi pozostałe przychody operacyjne oraz przychody finansowe) w wysokości(...) zł.

Dowód: Rachunek zysków za 2018 r., k.155 akt adm.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ustawa Prawo energetyczne w art. 3 pkt 16 definiuje bezpieczeństwo energetyczne, jako stan gospodarki umożliwiający pokrycie bieżącego i perspektywicznego zapotrzebowania odbiorców na paliwa i energię, w sposób technicznie i ekonomicznie uzasadniony, przy zachowaniu wymagań ochrony środowiska.

Kolejno, w treści przepisu: art. 3 pkt 16a p.e., art. 3 pkt 16b p.e. i art. 3 pkt 16d p.e., ustawodawca zdefiniował pojęcie:

- bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, jako zdolność systemu elektroenergetycznego do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz zrównoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię,
- bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej, jako nieprzerwaną pracę sieci elektroenergetycznej, a także spełnienie wymagań w zakresie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym dopuszczalnych przerw w dostawach energii elektrycznej odbiorcom końcowym, w możliwych do przewidzenia warunkach pracy tej sieci,
- zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, jako stan systemu elektroenergetycznego lub jego części, uniemożliwiający zapewnienie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej lub równoważenie dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię.

Jak stanowi art. 5 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska ma obowiązek strzec bezpieczeństwa swoich obywateli. Prawidłowym jest uznanie bezpieczeństwa energetycznego za jeden z jego elementów.

Katalog sytuacji uzasadniających wprowadzenie ograniczeń wskazanych w art. 11 ustawy – Prawo energetyczne (dalej jako: p.e.) został zawarty w art. 11 ust. 1 tej ustawy. Zgodnie z jego treścią, w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo-energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ustęp 3 pkt 1) cytowanego przepisu stanowi, iż ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej polegają na ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej. Ograniczenia te podlegają kontroli w zakresie przestrzegania ich stosowania (art. 11 ust. 4 p.e.). Organem uprawnionym do kontroli stosowania ograniczeń w odniesieniu do dostarczanej sieciami energii elektrycznej jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (art. 11 ust. 5 pkt 1 p.e.).

W myśl art. 11 ust. 7 p.e., Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Jak stanowi treść przepisu art. 11c ust. 2 p.e. w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 (art. 11 c ust 3 p.e.).

W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. (art. 11d ust. 3 p.e.)

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007

r., Nr 133, poz. 924). Określone w nim zostały: sposoby wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami, zakresy planów wprowadzania ograniczeń oraz sposoby określania w nich wielkości tych ograniczeń a także sposoby podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej - dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Tak też, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

- 1) szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
- 2) obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
- 3) porty lotnicze;
- 4) obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;
- 5) obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
- 6) obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziałujących na środowisko.

Na mocy § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych. Stosownie do § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie na mocy § 12 stanowi, iż:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie (...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.
3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.
4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

W niniejszej sprawie, bezsporną okoliczność stanowiło niedostosowanie się powoda do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r.

Jak ustalono, powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy. Powód nie podlegał natomiast ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na mocy § 6 ust. 1 rozporządzenia. Z powyższego zatem wynika, iż był on zobowiązany do zastosowania się zarówno do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. (...)) w dniu 10 sierpnia 2015 r., jak i do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

W przedmiotowej sprawie powód nie dostosował się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w obiektach zlokalizowanych w: W. przy ul. (...) – w punkcie nr (...) (przekroczenie wyniosło 1,4170 MW w godzinie) oraz nr (...) (przekroczenie wyniosło 0,6906 MW w godzinie), w W. przy ul. (...) – w punkcie nr (...) (przekroczenie wyniosło 0,0198 MW w godzinie oraz nr (...) (przekroczenie wyniosło 1,2370 MW w godzinie), w G. przy ul. (...) (przekroczenie wyniosło 6,1440 MW w godzinie) - ograniczenia wprowadzone przez Operatora Systemu Przesyłowego na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe.

Kwestia dopuszczania się przez powoda wymienionych naruszeń nie została przez Przedsiębiorcę zakwestionowana i wykazana została przez pozwanego wskazanymi powyżej dokumentami znajdującymi się w aktach administracyjnych. Powód kwestionował natomiast podstawę prawną do nałożenia na powoda sankcji za niezastosowanie się do wskazanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r.

Przepis art. 56 ust. 3a p.e., stanowiący podstawę odpowiedzialności powoda w przedmiotowej sprawie, stanowi, iż karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11 p.e., art. 11c ust. 3 p.e. lub art. 11d ust. 3 p.e.

Jak wskazano powyżej, podstawą nałożenia na powoda kary pieniężnej może być naruszenie przez niego przepisów art. 11, 11c ust. 3 i 11d ust. 3 Prawa energetycznego. Wymieniony jako pierwszy przepis art. 11 p.e. dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. Wobec tego, oczywistym jest, że art. 11 p.e., stanowiący podstawę wprowadzenia przez Radę Ministrów ograniczeń w poborze energii mocą Rozporządzenia z 11 sierpnia 2015 jest wprost sankcjonowany przez cytowany wyżej przepis art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Obowiązki informacyjne operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów określa natomiast przepis art. 11c ust. 3 p.e., tak też odesłanie w art. 56 ust. 3a do przepisu art. 11c ust. 3 p.e. należy uznać za błąd ustawodawcy. Nie można też stwierdzić, jakoby stanowił on samoistną podstawę do wprowadzenia ograniczeń. Natomiast, regulacja zawarta w art. 11d ust. 3 stanowi zasadniczą podstawę prawną dla działań operatora podjętych w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., bowiem to w treści przepisu art. 11d ust. 3 p.e. ustawodawca określił, że w wypadku występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Przepis ten stanowi rozwinięcie uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 p.e. Jest to więc norma ogólna w stosunku do przepisu art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e. 2, który jedynie precyzuje, w jakim ograniczonym zakresie operator może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W szczególności przepis ten wskazuje, że może to nastąpić jedynie w odniesieniu do dostarczania i poboru energii i tylko do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Oznacza to zatem, iż podstawę materialnoprawną do wprowadzenia omawianych w niniejszej sprawie ograniczeń stanowi więc art. 11d ust. 3, natomiast przepisy art. 11c ust. 2 pkt 2 należy traktować jako przepis ściśle określający zakres czasowy wprowadzonych ograniczeń, nie zaś jako samodzielną podstawę do wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Zatem operator systemu wprowadzając ograniczenia, o jakich mowa w art. 11c ust 2 pkt 2 p.e., działa zawsze także w oparciu o przepis art. 11d ust 3 p.e., gdyż to ten przepis stanowi źródło jego uprawnień do wprowadzenia ograniczeń w poborze prądu, nawet jeśli wprost przepis ten nie zostanie powołany w zarządzeniu o wprowadzeniu ograniczeń.

Z powyższego zatem należy wywieść, że podstawą działania (...) wprowadzającego ograniczenia w dniu 10 i 11 sierpnia 2015 r. był przepis art. 11d ust 3 p.e., na którym Prezes URE oparł zaskarżoną decyzję, a przepis ten jest wprost sankcjonowany w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Stanowisko Sądu, zgodnie z którym sankcja zawarta w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. dotyczy także przypadku niezastosowania się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych w trybie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., zostało wyrażone także przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 10 marca 2020 r., w sprawie o sygn. akt VII AGa 366/19. Ponadto, w tym samym uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że przepisy art. 11d p.e. wskazują środki i sposoby działania przez operatora systemu przesyłowego, stanowiąc rozwinięcie generalnych dyrektyw postępowania przewidzianych w art. 11c ust. 2 p.e. (odpowiednio: art. 11c ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 11d ust. 1 p.e. oraz art. 11c ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 11d ust. 3 p.e.). Regulacja zawarta w art. 11d ust. 1 ustawy określa uprawnienia operatora systemu przesyłowego względem innych użytkowników systemu (w celu wykonania art. 11c ust. 2 pkt 1), z kolei art. 11d ust. 3 p.e. zezwala na wykonywanie usług przesyłania i dystrybucji w sposób odpowiadający treści art. 11c ust. 2 pkt 2. Sąd ten przyznał, iż wskazane przepisy są ze sobą funkcjonalnie powiązane i istnieje między nimi ścisła zależność, wszakże potwierdza to ich redakcja, wskazująca analogiczne hipotezy ich stosowania: „W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)” – art. 11c ust. 2 p.e., „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (...)” – art. 11d ust. 3 p.e. por. również art. 11 d ust. 1.

Również w treści przywołanego uzasadnienia, Sąd Apelacyjny trafnie wskazywał na treść uzasadnienia ustawy nowelizującej ustawę – Prawo energetyczne, zgodnie z którym „Art. 11 p.e. dotyczy sytuacji zagrożenia systemu, które można wcześniej przewidzieć i jest wystarczający czas na wprowadzenie środków nadzwyczajnych, jakimi są ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzane w drodze rozporządzenia Rady Ministrów. Natomiast dodane art. 11c – 11f p.e. zawierają dodatkowe przepisy dotyczące postępowania w sytuacjach zagrożenia dla funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, które mogą wystąpić nagle i wymagają natychmiastowych działań operatorów systemów elektroenergetycznych dla zapobieżenia skutkom tych zagrożeń, a także zadania w zakresie bezpieczeństwa operacyjnego sieci elektroenergetycznej.”

Sąd Apelacyjny podkreślił jednocześnie, iż zarówno wprowadzanie przez operatorów systemów przesyłowego ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, tak jak i stosowanie szeregu innych, uregulowanych prawem powszechnie obowiązującym, uprawnień operatorskich stanowi istotny instrument dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu Okręgowego, ograniczenia, o których mowa w art. 11d ust. 3 p.e. obejmują swoim zakresem także te wymienione w art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.. Ograniczenia w świadczeniu usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej (art. 11d ust. 3 p.e.) stanowią rodzaj ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Natomiast, przywołany już art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., przewiduje karę pieniężną za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Wobec tego, słuszne jest stanowisko pozwanego, iż niezastosowanie się przez odbiorcę energii elektrycznej do ograniczeń w jej dostarczaniu i poborze, wprowadzonych 10 sierpnia 2015 r. na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. w zw. z art. 11d ust. 3 p.e., stanowi podstawę do nałożenia na ten podmiot sankcji przewidzianej w 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Stosownie do treści przepisu art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa m.in. w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z art. 56 ust. 6 ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

Sąd orzekający w niniejszym składzie podziela ocenę stopnia szkodliwości czynu dokonaną przez Prezesa URE. Wszystkie wymienione wyżej kryteria zostały ocenione przez pozwanego prawidłowo. Przede wszystkim, organ trafnie ocenił możliwości finansowe przedsiębiorcy oraz uwzględnił podjęte przez przedsiębiorcę działania mające na celu jak najszybsze dostosowanie się do wprowadzonych ograniczeń. Prezes URE słusznie także przyjął, że znaczny stopień szkodliwości czynu wyraża się w bezpośrednim wpływie popełnionego przez odbiorcę czynu na niebezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, co spowodowało realne zagrożenie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju. Omawiane ograniczenia zostały wprowadzone w związku z wyjątkowo wysokimi temperaturami i obniżeniem stanu wód w zbiornikach wodnych i rzekach, a zatem niewielkie przekroczenia poboru mocy mogły wywołać blackout. Odbiorca swoim działaniem wymusił nieplanowaną przez operatora dodatkową pracę sieci elektroenergetycznej. Nawet, jeśli przekroczenia w poborze mocy przez niektóre podmioty nie były wysokie, to biorąc pod uwagę niezastosowanie się do wprowadzonych ograniczeń przez znaczną liczbę odbiorców, kumulacja takich zachowań stanowiła realne zagrożenie dla bezpieczeństwa. Sytuacja ta zależy tylko i wyłącznie od odbiorców sieci, ponieważ wprowadzenie ograniczeń polega na dobrowolnym dostosowaniu się przez nich do ustalonych wcześniej planów ograniczeń.

Kara pieniężna została wymierzona za przekroczenie poboru mocy w konkretnym dniu, wobec tego nie jest możliwe przyjęcie że powód zrealizował obowiązek lub zaprzestał naruszenia, ponieważ w tych właśnie dniach miał miejsce stan w którym powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń związanych z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej. Pozwany uwzględnił okoliczność łagodzącą, tj. podjęte przez przedsiębiorcę działania skutkujące zastosowaniem się do ograniczeń w ten sposób, że zawęził podstawę do wymierzenia kary wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie się do ograniczeń i tylko w takim stopniu, w jakim niedostosowanie miało miejsce.

Co więcej, powód jest profesjonalistą, wobec tego obejmuje go podwyższony miernik staranności i zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości, zdolności przewidywania jak również znajomości przepisów prawa oraz konsekwencji wynikających z niego z wykonywanej działalności gospodarczej. Powód powinien zatem prowadzić działalność w taki sposób, aby nie naruszać przepisów prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd stwierdził, iż wbrew twierdzeniom strony powodowej, nie doszło do naruszenia art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. Zarzut ten Sąd uznał za chybiony. Po pierwsze należy wskazać na utrwalone w judykaturze stanowisko, że zasadniczo, tego typu zarzuty są nieskuteczne przez Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego

i drogą postępowania sądowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Jednakże, nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Nawet, gdyby Sąd pominął powyższe stanowisko, należy wyjaśnić, że w niniejszej sprawie nie doszło do uchybień proceduralnych, które skutkować mogłyby uchyleniem lub zmianą zaskarżonej decyzji, a pozwany dokonał dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Wszechstronnie rozpatrzył zebrany materiał dowodowy i dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych.

W ocenie Sądu, również zarzut naruszenia art. 11 ust. 1 ustawy z 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd nie kwestionuje wartości mnożnika ustalonego przez Prezesa URE w oparciu o poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującej (1500 zł). Przyjęcie tej ceny, jako najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej w podwojonej wysokości, z racji uznania, że kwota kary ma też stanowić sankcję dla przedsiębiorcy, a więc ostatecznie kwoty 3000 zł, znajduje zdaniem Sądu uzasadnienie w fakcie, że tak ustalona wartość ma być jednak dla przedsiębiorcy sankcją i stanowić ma dla niego odczuwalną dolegliwość, ale także ze względu na konieczność prewencyjnego oddziaływania kary, która poniżej pewnego minimum nie jest traktowana w sposób wystarczająco odstraszący. Dokonane w ten sposób obliczenie dało wynik **28 524,00 zł**. Według Sądu, kara w tej wysokości mieści się w limicie określonym w art. 56 ust. 3 prawa energetycznego, zgodnie z którym wysokość kary nie może przekroczyć 15 % przychodu Odbiorcy, nie wpłynie też na jego możliwości finansowe. Nałożona na powoda kara finansowa odpowiada przepisom prawa, a jej wysokość gwarantuje osiągnięcie prewencyjnych i represyjnych celów.

Sąd mając na uwadze treść art. 148¹ § 1 i 3 k.p.c., uznał, że wobec zajęcia stanowiska przez strony co do sprawy w odwołaniu i odpowiedzi na odwołanie oraz wobec tego, że strony nie złożyły wniosku o przeprowadzenie rozprawy, istnieją przesłanki do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym.

Wobec powyższego, Sąd oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę - zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Maciej Kruszyński